

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 40. Episcoporum Franciæ Epistolæ ad Ludovicum Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. conversioni Gentilium esse utilissimam
A. C. 858. judicans, datis literis eam confirmavit.
 In iis rem altius repetens dicit, Anscharium primum Archiepiscopum Nordalbingorum constitutum, & Sedem ejus Auctoritate Gregorii IV. Papæ Hamburgi fixam. Quod Papa ratum habens eundem Legatum suum ad Evangelium prædicandum Suecis, Danis, Sclavis, aliisque populis vicinis missum declarat. Refert deinde causam, ob quam Rex Ludovicus Hamburgensi Episcopatum Bremensem unire voluerit; quod factum iterum confirmat, & jubet, ut imposteriorum ex duabus Dioccesibus una fiat, prohibens, ne deinceps Archiepiscopus Coloniensis quidquam juris in eam sibi expeteret. Itaque accedente Summi Pontificis Auctoritate junctæ sunt duæ Ecclesiæ; quia vero Hamburgum a Normannis fuerat devastatum, Anscharius ejusque Successores ut plurimum Bremæ residebant, seque non nunquam Episcopos Bremenses dicebant.

Mabil. ob. 9.
to. 6. p. 77.

§. XL.

Episcoporum Franciæ Epistolæ ad Ludovicum Regem.

Ann. Fuld.
Bert. 858.

Eodem anno octingentesimo quinquagesimo octavo Rex Ludovicus superato Rheno Franciam cum exercitu intravit, invitantibus permultis Optimatibus

tibus, Caroli Calvi regnum perosis, ea maxime de causa, quod se contra Nor-
mannorum rapinas non defenderet. Venilone Archiepiscopo Senonensi præter quosdam alios ad partes Ludovici trans-
eunte, Hincmarus tamen & plerique Episcopi Carolo fidem servarunt. Cum igitur Ludovicus ad Episcopos mandata misisset, quibus vigesima quinta Novembris Remos convenire jubebantur, ubi de Statu Ecclesiæ & Reipublicæ reparando ageretur, satis fore omnibus visum, si Carisiaci Conventum agerent, & amplissimam Epistolam per Venilonem Archiepiscopum Rotomagensem & Erancranum Episcopum Catalaunensem ad eum mitterent. Scripta est nomine omnium Episcoporum Provinciarum Remensis & Rotomagensis atque in Articulos quindecim divisa.

Primo excusant, cur Remos non venerint; impeditos se fuisse fœda tempestate & brevitate temporis, quo Archiepiscopos suos consulere, ut Canones præcipiunt, non potuissent. Deinde queruntur, quod Rex Ludovicus eorum monitis & consiliis hæctenus non obtemperaverit, & Regi Carolo fratri suo reconciliari noluerit. Subjungunt, nullam superesse spem, ipsum consiliorum, quæ ab Episcopis peteret, nunc majorem rationem habiturum. Hortantur, ut conscientiam

Sæculum IX.
A.C. 858.

to. 8. Conc. p.
654. to. 2.
Capit. 101.
Hincm. to. 2.
p. 126.

6. 1.

6. 2. 3.

Epistola
Hincmari
ad Ludovicum
Regem

Sæculum IX. scientiam suam scrutetur, & consideret,
 A. C. 858. cur in Regnum Fratris sui venerit; an
 talia a Fratре sustinere ipse vellet, qua-
 lia facit. *Ante mentis tuæ oculos pone,*
inquiunt, illam horam, quam nullo modo
potes effugere, quando e corpore exhibit
anima tua, quando omnem potestatem &
divitias derelinquere, & cuncta, quæ co-
gitaverat, infecta dimittere cogetur, sine
auxilio uxoris, liberorum, procerum, ser-
vorum, nuda & a toto mundo destituta,
quando videbit omnia peccata, quæcunque
cogitaverit, dixerit & fecerit contra
charitatem, eaque per pænitentiam non
emendaverit. Hæc animæ tuæ oculis
semper obversabuntur, nec depellere vale-
bit. Tum quibusdam interjectis:

c. 5. *Fama ad nos perlatum, quod in Pa-*
rochiis, per quas cum militibus transis,
tam crudelia & abominanda fiant, ut ea
Gentilium furorem longe superent; imo
eorum partem sentimus. Tu vero dicis
ad reducendam pacem & tollendos abusus
te adesse. Cur non potius conceptam

c. 6. *iram in paganorum capita effundis? in*
hos edac militem tuum, libera nos a
tributo, quod pendimus, aut saltem bar-
barorum furorem fugientibus tutum con-
cede refugium, & probibe, quod hæcte-
nus factum nefas, ne pejus ab amicis

c. 7.
 Epistola E-
 piscoporum
 ad Regem.

quam ab hostibus Christiani nominis tor-
queamur. Si ideo venisti, quod Epistola
tua

tua præfert, ut Ecclesiæ jura restituas, Sæculum IX.
 conserva ejus privilegia, Episcopos bono- A. C. 858.
 ra, noli eos intempestiva cupiditate ve-
 xare, permitte, ut in pace munere suo
 fungantur, præcipe Comitibus, ut homi-
 nes incestuosos ad eos per suos ministros
 deduci jubeant, & sic ad subeundam pœ-
 nitentiam compellant. (*) Concilia Pro-
 vincialia temporibus per Canones præsti-
 tutis celebrari permitte. Bona Eccle-
 siarum & Vasallorum earum defende;
 ex quo enim divitiæ & opes Ecclesiarum
 multiplicatæ sunt, optimum factu visum
 Episcopis, si fundos hominibus liberis com-
 mitterent, quo Regni militiam auferent,
 & Ecclesiis pararent præsidium. Hic
 Originem Feudorum ab Ecclesiis conces-
 sorum deprehendimus.

Tum Episcopi exemplum referunt ^{v. Bar. an.}
 Caroli Martelli, qui cum primus Bona ^{741. n. 24.}
 Ecclesiæ rapuisset, cum corpore & ani- ^{Sirm. hic}
 ma ad ignem inferni damnatus fuisset. ^{Mabil. obs.}
 Nempe istud in visione S. Eucherio Au- ^{4. ad vit. S.}
 relianensi revelatum ferebatur; sed jam ^{Euch. to. 3.}
 fabulam esse omnes consentiunt. ^{Act. p. 595.}

In

(*) Hic videmus, quomodo paulatim usus
 pœnitentiæ publicæ cessaverit. Nempe, Pecca-
 torum reluctatione & Judicium Sæcularium ne-
 gligentia hoc vulnus antiquæ Disciplinae infli-
 ctum.

Hist. Eccles. Tom. XI.

T t

Sæculum IX.

A.C. 858.

In eadem Epistola Episcopi deinde Regem Ludovicum ad restauranda Monasteria & Hospitia hortantur & addunt: *Quandoquidem te Bonum publicum curare profiteris, neminem prius quam te ipsum emenda. In occulto quoque vitam tuam compone, ac si omnium hominum oculis pateres. Non plus credas alienæ linguæ quam propriæ conscientia. Non adulationis tineam te arrodant, nec livor alienæ felicitatis urat. Ob rerum carnalium sollicitudinem animæ tuæ salutem non negligas. Domum tuam ita rege, ut ceteris exemplo esse possit. Ministros habeas timentes Deum, & charitate in proximum flagrantes, qui ad Regiam confugiunt benigne excipiant. Comites aliosque Judices publicos tales constitue, qui avaritiæ vitio non laborent, qui populum non opprimant, qui fruges non auferant, pecora non abigant, qui Episcoporum monitis parentes utilitati Ecclesiæ invigilent, qui partes litigantes audiant & jus dicant non amore lucri sed justitiæ. Item domibus Regiis Prætores præpone, qui servos tuos ad extremam egestatem non redigant, sed agros tui patrimonii solertissime colere procurent, ne, cum iter facis, Episcopis & Abbatibus maximo oneri sis, eosque exactione hospitii, vehiculorum ceterorumque omnium proficiscentibus necessariorum vexare cogaris*

c. 12.

c. 24.

gavis. Comites erant Rectores Provin- Sæculum IX.
 ciarum & hominum liberorum Judices. A. C. 858.
 Præter hos autem & alii constituti erant
 Judices in domibus Regiis, qui Regum
 patrimonia regebant, & Servis Fisci jus
 dicebant.

Optimates vero, prosequuntur Epis-
copi, qui ejusmodi crimina Excommuni-
cationis pœna digna perpetrarunt, com-
pelle, ut se Episcopis suis submittant &
Ecclesiæ satisfaciant; quicumque autem
peccatorum eorum particeps effectus, e-
tiam si tu ipse fueris, pœnitentiam susci-
piat. Fac modo cum tuis subditis, quod
tibi suademus, & si tempus magis oport-
unum ad celebrandum cum Confratribus
nostris Concilium advenerit, de reliquis
etiam, quid faciendum, mentem nostram
tibi aperiamus. Imprimis consilia nobis
conferenda sunt cum Episcopis, qui Re-
gni hujus populo consentiente Fratrem
tuum Sacro Chrismate unxerunt; quo fa-
cto Ecclesia Romana Mater nostra eum
Regem salutavit. Lege libros Regum,
& ex Regis Saulis, etsi reprobi, exem-
plo disces, quanta unctis Domini exhi-
benda sit reverentia. Hunc honorem fra-
tri tuo atque etiam fidem & gratum ani-
mm servamus. An Regni tui fines pro-
ferre vis cum animæ tuæ detrimento?
aut privare nos Sacerdotio cupis? hac e-
nim pœna digni omnino essemus, si Eccle-

c. 13.

c. 15.

Conventus
 Carisiacensis
 Epistola.

Sæculum IX.
A.C. 858. *fias nostras Deo & sana ratione adversantibus tibi traderemus. Quippe Ecclesie nobis a Deo commissæ non sunt Feuda, quæ Rex, ut lubet, dare & auferre possit, sed sunt Bona Deo Sacra, de quibus sine Sacrilegio nihil subtrahitur. Nos vero Episcopi neutiquam more hominum Sæcularium nos ipsos Vasallos reddere valemus, aut cuiquam contra Scripturam & Canones fidem jurare. Horrendum esset facinus, quod abominamur, si manus nostræ, quæ Sancti Chrismatis unctionem receperunt, quæque per orationem & signum Crucis de pane & vino Corpus & Sanguinem Jesu Christi conficiunt, ad præstandum juramentum adhiberentur, sicut etiam Episcopi lingua, per quam veluti per clavem janua Cæli aperitur. Si autem quicumque juramentum ab Episcopis exegerunt; tam exigentibus, quam præstantibus pœnitentia subeunda est.*

Ceterum noli benevolas aures dare hominibus Episcopos proscindentibus, qui dicunt, servos nos esse & personas viles, sed memento, Jesum Christum, qui solus Rex est & Sacerdos, Ecclesie suæ Regimen (*) inter Auctoritatem Pontificalem

---

(*) Verba ipsius Synodi Carisiacensis sunt:
Et in Cælum ascendens suum Regnum id est Eccle-

lem & Potestatem Regiam voluisse esse Sæculum IX.
 divisum, atque non viros opulentos & no- A. C. 858.
 biles, quibus munus conferret Episcopa-
 le, sed pauperes piscatores elegisse. Ne-
 scimus aliam nobilitatem, quam quod
 Successores Apostolorum simus. Facie-
 mus autem, quod iussisti, jejuniis, oratio-
 nibus & publicis precibus satagemus
 Deum placare, supplicantes, ut ingruen-
 tem tempestatem a cervicibus nostris aver-
 tat. Hujus Epistolæ Hincmarus Auctor
 esse creditur.

§. XLI.

Reliquiæ Cordubenses Parisiis.

Sub illud tempus Reliquiæ quorundam Ann. Bert.
 Martyrum Cordubensium Parisios 858. Transl.
 translatae. Cum Monachi S. Germani to. 6. Act. Be.
 de pratis moniti fuissent, quod jam Cor- p. 49.
 pus S. Vincentii, primi illius Monasterii
 Patroni, ex Urbe Hispaniæ Valentia,
 quia post devastationem Saracenorum vix
 T t 3 illius

*Ecclesiam, inter Pontificalem Auctoritatem &
 regiam potestatem gubernandum disposuit. So-
 mniat ergo Thomafius, cum in Libro suo, de
 Habitu Religionis seu Ecclesiæ erga Rempubli-
 cam, contra totius Ecclesiæ mentem atque om-
 nium Sæculorum sensum & opinionem affirma-
 re non erubescit, Jesum Christum Ecclesiam
 suam fundasse sine Regimine Ecclesiastico, &
 quemlibet hominem nasci Sacerdotem.*